

sen tanulmányait és miután megszerezte oklevelét, tanára lett egy budapesti fő-reáliskolának. Ebben az állásában később tartósan szabadságolták, hogy idejének legjavát művészettörténeti tanulmányainak és az irodalomnak szentelhesse. Így kezdett hozzá egy nagy monográfiához a magyar népművészetről, amely díszes kiállításban jelent meg és igaz elismeréssel fogadták minden vonalon. Gazdag esztétikai tapasztaltságát bőségesen érvényesítette azokban a bírálatokban, amelyeket a »Budapesti Hírlap«-ba írt a tárlatokról, eleven, finom tollal, tisztult fölfogással és gyakran csípős elmésséggel. Mint belletrista írt egy csomó elbeszélést, amelyeknek főleg a környezetfestés és a friss földolgozás az erőssége. Sikereket ért el a színpadon is, még pedig a Nemzeti Színházban, ahol kivált az »Elnémult harangok«, melyet Rákosi Viktorral írt (1905. január 20.) és a »Föld« (1902.) Kemechey Jenővel írt, került színre. »A félemberek«, 1900. jan. 5. Sikerral adták. Egyéb színpadi munkái: »Senki leánya«, »Katoka kegyelmes asszony«, szmü 3 felv. 1904. ápr. 29. Vígszínház. — Fordításai: »Leontin férje«, vj. 3 felv., írta: Capus Alfréd. Bem. 1901. nov. 27. Vígszínház.

Máltás Emma, színésznő. (L.: Együd Istvánné.)

Máltás Erzsi, (Tóth Lászlóné), színésznő, sz. 1898. aug. 13-án, Budapesten.

Mály Gerő, színész, sz. 1884. aug. 1-én, Székelyudvaron, (Arad m.). Atyja Siklón állomásfőnök volt. Reáliskolai tanulmány után Solymossy Elek növendéke lett. 1902-ben vidéken lép színpadra. Tagja volt a Vígszínkörnek, játszott az Angol Parkban, Kondor Ernő kabaréjában, az Apolló Kabaréban. 1926. szept. havától a Fővárosi Operett Színház tagja. Ezután a Vígszínház szerződöttette. Főbb szerepei: Bounavant (Önagysága öranagysága), Riesz (Postáskisasszony), Bubenyk (Noszty fiú), Hajdók (Sári bíró), Rendőr (Alvó férj), Gergely (Világbjajnok), Bogyó Márton (Halló, Amerika), Epihodov (Cseresznyés kert), Csergheő Csurí (Úri muri), Doolittle (Pygmalion), stb. M. humora a közvetlenségben rejlik és éppen ezért maradandó hatást tud elérni; a közönség min-

den fellépését tüntető rokonszenvvel fogadja, oly jelenség ez, amivel csak az igazi művészek büszkélkedhetnek. Neje: Fráter Gizella, kivel 1907. jan. havában lépett házasságra.

Mama (A). A gróf Teleki-alapítványból 100 arany pályadíjjal jutalmazott eredeti vj. 3 felv. Írta: Szigligeti Ede. Bem. 1857. ápr. 17. Nemzeti Színház. Szereposztása: Özv. Mogoriné: Szathmáryné; Cili, leánya: Munkácsy Flóra; Berki Ákos: Felleky Miklós; Esztike: Fánchy Ilka; Szegfű Tivadár: Tóth József; Ormi Béla: Ifj. Lendvay Márton; Ugri Miska: Szerdahelyi Kálmán; Egy úr: Udvarhelyi Sándor.

Állandó műsordarabja lett »A mama« a Nemzeti Színháznak és pompás szerepeiben a színház legkiválóbb tagjai arattak mindig nagy sikereket. Így Mogorinét Vizváryné is játszotta, akitől később Rákosi Szidi vette át a híres anyósszerepet. Cilit Csillag Teréz, majd Lánchy Ilka és D. Ligeti Juliska, Berki Ákost Gyenes László, Császár Imre és Dezső József, Esztikét Nagy Ibolya, D. Ligeti Juliska és Váradi Aranka, Szegfű Tivadart Ujházi Ede és Rózsahegyi Kálmán, Ormi Bélát Mihályfi Károly, Dezső József és Mészáros Alajos, Ugri Miskát pedig Vizváry Gyula és Rózsahegyi Kálmán. Felújították többek között 1912. ápr. 27-én, majd 1915-ben, 1924. okt. 3-án a Nemzeti Színház Kamara Színháza is műsorába vette. 1925. nov. 11-én újra elővették, Kiss Irénnel a címszerepben.

A kedves vígjátékot Hadzsics Antal színigazgató fordításában 1872. ápr. 21-én az ujvidéki szerb színházban is bemutatták s a magyarországi szerb színpadokon műsoron is maradt.

Manager (angol: menedzser), a. m.: vállalkozó, vezető. Az angol üzleti életből plántálódott át a magyar szótárba. A színházi világban is használt szó.

Mándoky Béla (alfalvi), színész, sz. 1839. szept. 17-én, Pankotán (Arad m.), nemes székely szülőktől (primipilus); atyja M. János ügyvéd volt. Középiskoláit Aradon kezdte a minoritáknál, a VII. és VIII. osztályt Esztergomban végezte a bencéseknel. Innen Pestre jött a műegyetemre, azonban az előadások helyett inkább a